EUROOPA
KOMISJON

Strasbourg, 5.7.2016
COM(2016) 452 final

2016/0209 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses maksuhaldurite juurdepääsuga rahapesuvastasele teabele

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Komisjonil on ambitsioonikas eesmärk võidelda maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimisega, et saavutada ELis õiglasem ja tõhusam maksusüsteem. Selle eesmärgi keskmes on maksustamise suurem läbipaistvus. Viimastel aastatel on tehtud märkimisväärseid edusamme maksustamise läbipaistvuse suurendamisel ja maksuhaldurite vahelise koostöö tugevdamisel kogu ELis. Liikmesriigid on vastu võtnud uusi õigusakte, et vahetada automaatselt teavet maksuotsuste[1] ja hargmaiste ettevõtjate riigiti esitatavate maksuvaldkonna aruannete[2] kohta. 2016. aasta aprillis tegi komisjon ühtlasi ettepaneku, mille kohaselt peaksid suured hargmaised ettevõtjad avalikustama riigiti teatavad maksudega seotud andmekogumid. Jaanuaris 2016 jõustusid üksikisikute kontosid käsitlevad ELi uued õigusaktid, mille kohaselt vahetavad liikmesriikide maksuhaldurid automaatselt teavet välismaal asuvate finantskontode kohta. See aitab vältida varade peitmist *offshore*-äriühingutesse maksustamise vältimise eesmärgil.

Hiljutised meedialekked, millega paljastati rahaliste vahendite ulatuslik varjamine väljaspool liitu, kinnitavad ELi maksude läbipaistvuse tegevuskava tähtsust. Lekete tulemusena selgusid ka valdkonnad, kus tuleb võtta täiendavaid meetmeid ELi ja rahvusvahelise läbipaistvusraamistiku tugevdamiseks. Eelkõige on ilmne, et maksuhalduritel peab olema ulatuslikum juurdepääs vahendusüksuste tegelikke tulusaajaid ja muud asjaomast klientide suhtes rakendatavaid hoolsusmeetmeid käsitlevat teavet hõlmavatele andmetele, kui nad soovivad maksudest kõrvalehoidmist tõhusalt tuvastada ja selle vastu võidelda.

G20 18. aprilli avalduses kutsutakse rahapesuvastast töökonda ja maksualase läbipaistvuse ja teabevahetuse ülemaailmset foorumit üles tegema esialgseid ettepanekuid, millega tõhustada läbipaistvust, sealhulgas tegelikke tulusaajaid käsitleva teabe kättesaadavuse suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste standardite rakendamist ja selle rahvusvahelist vahetamist.

Oma 14. aprilli 2016. aasta avalduses keskendusid G20 kohtumisel osalenud viis ELi rahandusministrit maksudest kõrvalehoidmise, agressiivse maksuplaneerimise ja rahapesu vastasele võitlusele. Eelkõige rõhutati avalduses seda, kui oluline on rakendada tõhusalt ja viivitamata finantskontode maksualase teabe automaatse vahetuse ülemaailmne standard (edaspidi „ülemaailmne standard“). Lisaks toodi välja tegelikke tulusaajaid käsitleva teabe kättesaadavusega seotud probleemid ja tõsteti esile rahapesu, maksudest kõrvalehoidmise ja ebaseadusliku finantstegevuse ühisjooned.

Direktiiv 2014/107/EL (edaspidi „direktiiv“), millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL (edaspidi „maksustamisalase halduskoostöö direktiiv“), võeti vastu 2014. aastal ja seda kohaldatakse 2016. aasta 1. jaanuarist 27 liikmesriigi suhtes ja 2017. aasta 1. jaanuarist Austria suhtes. Kõnealuse direktiiviga rakendatakse finantskontode maksualase teabe automaatse vahetuse ülemaailmset standardit ELis. Sellega tagatakse, et teave finantskontode omanike kohta edastatakse liikmesriigile, mille resident kontoomanik on.

Lisaks nähakse direktiiviga ette, et kui kontoomanik on vahendusüksus (st passiivne finantssektoriväline üksus), vaatavad finantsasutused kõnealuse üksuse läbi ja teevad kindlaks selle kontrollivad isikud (rahapesuvastases mõistes tegelikud tulusaajad[3]). Kõnealune oluline

---

1 ELT L 332, 18.12.2015, lk 1–10.

2 ELT L 146, 3.6.2016, lk 8–21.

3 Viide: direktiivi 2014/107/EL I lisa VIII jao punkt D.5.

element direktiivi kohaldamisel hõlmab etappi, mis põhineb täielikult rahapesuvastasel teabel, millega määrata kindlaks kontrollivad isikud.

Kui maksuhalduritel puudub juurdepääs rahapesuvastasele teabele, ei ole võimalik niivõrd tõhusalt jälgida, kuidas finantsasutused maksustamisalase halduskoostöö direktiivi kohaldavad. Kõnealuse teabe puudumisel ei ole nimetatud halduritel võimalik teha järelevalvet, auditeerida ja kinnitada, et finantsasutused kohaldavad direktiivi asjakohaselt ning teevad nõuetekohaselt kindlaks vahendusüksuste kontrollivad isikud ja teatavad neist.

Seepärast on käesoleva algatuse eesmärk võimaldada maksuhalduritele järjepidev juurdepääs rahapesuvastasele teabele, et neil oleks võimalik täita oma ülesandeid maksustamisalase halduskoostöö direktiivi finantsasutuste poolse kohaldamise jälgimisel.

Maksuametite juurdepääs rahapesuvastasele teabele erineb ELis riigiti suurel määral. Isegi kui selline juurdepääs on võimaldatud, seisavad maksuhaldurid siiski sageli silmitsi märkimisväärsete tõketega, mis pärsivad nende maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastaseks võitluseks tehtava töö tõhusust. Neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatustel, millele osutatakse järgmises jaos, on oluline osa rahapesu, korruptsiooni, terrorismi rahastamise ja muu kuritegevuse tõhusamal kindlakstegemisel. Maksuhalduritel peaks olema nimetatud teabele samuti juurdepääs, et maksimeerida nende suutlikkust maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidmise vastu võitlemisel. Komisjon teeb seega ettepaneku, mille kohaselt tuleks selline juurdepääs anda maksustamisalase halduskoostöö direktiivi kaudu, mis on paljude muude ELi maksude läbipaistvusmeetmete raamistik.

Nimetatud juurdepääsu võimaldamine hõlmab liikmesriikide siseriiklikku korraldust ega sisalda väliste sidusrühmade jaoks aruandlus- ega muid halduskohustusi. Mis tahes potentsiaalne täiendav koormus, mida kannavad finantsasutused, kes peavad kontrollide, läbivaatuste ja auditite ajal esitama rahapesuvastase teabe maksuhalduritele, oleks:

i) rangelt seotud selliste *juba kehtivate kohustuste järelevalvega*, mille mõju halduskoormusele võeti arvesse juba kõnealuste kohustuste kehtestamise ajal,

ii) juhtumipõhine, sõltudes sellest, mida kontrollide, läbivaatuste ja auditite ajal leiti, ning

iii) alati selliste kõikehõlmavate kontrollide, läbivaatuste ja auditite raames, millega kontrollitakse kõiki maksustamisalase halduskoostöö direktiivi raames kehtivaid kohustusi avaldatavate isikute kindlaks tegemiseks, mitte ainult kohustust teha kindlaks kontrollivad isikud / tegelikud tulusaajad.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatused (COM(2016) 450)

Oma 2. veebruaril 2016 vastu võetud terrorismi rahastamise vastase võitluse tõhustamise tegevuskavas kohustus komisjon tegema neljanda rahapesuvastase direktiivi[4] muudatusettepanekud 2016. aasta esimesel poolel, et karmistada veelgi terrorismi rahastamise vastaseid eeskirju. Tulenevalt vajadusest karmistada veelgi terrorismi rahastamise vastaseid eeskirju, et suurendada läbipaistvust ja tegelikke tulusaajaid käsitleva teabe kättesaadavust,

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

tegi komisjon neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatusettepanekud, olles eelnevalt hinnanud poliitikavalikuid kõnealuse direktiivi muudatuste mõju hindamise teises osas.

Neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatustega tunnistatakse seost rahapesuvastase võitluse ja maksudest kõrvalehoidmise ning üleilmsete probleemide vahel. Kõnealused muudatused põhinevad neljanda rahapesuvastase direktiivi raames kliendi suhtes rakendatavate hoolsusmeetmete ja maksustamisalase halduskoostöö direktiivi raames kliendi suhtes rakendatavate hoolsusmeetmete vahelisel selgel sünergial.

Kuna rahapesuvastane teave on neljanda rahapesuvastase direktiivi erisätete kohaselt selgelt kindlakstehtav ja kättesaadav, pakub see võimaluse viidata otse kõnealustele sätetele, ilma et finantsasutused peaksid nimetatud teavet maksustamisalase halduskoostöö direktiivi kohaldamisel kordama.

Kõnealused kaks ettepanekut esitatakse koos samal kuupäeval avaldatud teatisega (COM(2016) 451).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepanekuga muudetakse direktiivi 2011/16/EL,[5] mida on muudetud direktiiviga 2014/107/EL,[6] direktiiviga (EL) 2015/2376[7] ja direktiiviga (EL) 2016/881,[8] kehtestades sätte, millega võimaldatakse maksuhalduritele maksustamise eesmärgil juurdepääs teatavale rahapesuvastasele teabele.

Parandusettepanekud on esitatud käesoleva ettepaneku artiklis 1. Eelkõige:

Direktiivi 2011/16/EL artiklile 22 lisatakse lõige 1a, millega võimaldatakse maksuhalduritele juurdepääs tegelikele tulusaajatele ja kliendi suhtes rakendatavatele hoolsusmeetmetele, dokumentidele ja teabele neljandas rahapesuvastases direktiivis. Nimetatud lõige lisatakse üldisele artiklile 22 liikmesriikide erikohustuste kohta, mitte artikli 8 lõikele 3a, millega rakendatakse automaatset teabevahetust. Selle põhjuseks on, et automaatne teabevahetus tekitab vältimatult teabevahetust taotluse alusel ja spontaanset teabevahetust seoses automaatse teabevahetuse kvaliteedi ja terviklikkusega. Samuti võib see kaasa tuua näiteks selliste kontode või muude varade täiendavat uurimist, mille kohta ei ole automaatselt teavet vahetatud. Ka oleks sellise teabevahetuse korral vaja maksuhaldurite juurdepääsuvolitusi.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Kõnealuste muudatuste reguleerimiseseme õiguslik alus on sama nagu direktiivil 2011/16/EL, s.t Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 115, mille eesmärk on tagada siseturu nõuetekohane toimimine. ELi toimimise lepingu artikliga 115 nähakse ette liikmesriikide selliste õigus- ja haldusnormide ühtlustamine, mis otseselt mõjutavad siseturu loomist või toimimist ja muudavad õigusaktide ühtlustamise vajalikuks.

---

[5] Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

[6] Nõukogu 9. detsembri 2014. aasta direktiiv 2014/107/EL, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 359, 16.12.2014, lk 1).

[7] Nõukogu 8. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2376, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 332, 18.12.2015, lk 1).

[8] Nõukogu 25. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/881, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 146, 3.6.2016, lk 8).

Et tagada siseturu nõuetekohane toimimine ja liikmesriikide võrdsed võimalused seoses suutlikkusega teostada asjakohast järelevalvet maksustamisalase halduskoostöö direktiivi rakendamise üle, antakse kõikide ELi liikmesriikide maksuhalduritele vajalikud juurdepääsuõigused.

- **Proportsionaalsus**

Hiljutistes paljastustes kindlaks tehtud probleemid tõstsid esile tõsiasja, et maksudest kõrvalehoidjad ja nende tegevusele kaasaaitajad seavad alati sihtmärgiks vähem läbipaistvad maksusüsteemid ning kasutavad ära nõrkusi nende kohaldamisel. Et tagada selliste võimaluste piiratus ja võrdsed tingimused liikmesriikides, on vaja koostada ühtne reeglistik, millega võimaldatakse maksuhalduritel nende järelevalvekohustust täita.

Seega on käesolev ettepanek kõige proportsionaalsem võimalus täheldatud probleemi lahendamiseks. Järelikult ei lähe kavandatud muudatused kaugemale sellest, mis on vajalik tõstatatud küsimuste lahendamiseks ning seega ka aluslepingutes püstitatud siseturu nõuetekohase ja tõhusa toimimise eesmärkide saavutamiseks.

Käesolev ettepanek on kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega.

- **Vahendi valik**

Järelevalvevolitused on otseselt seotud maksustamisalase halduskoostöö direktiiviga. Seepärast tuleb kõnealuseid järelevalvevolitusi võimaldavad sätted lisada samasse direktiivi.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Muudatused võivad hõlmata üksnes liikmesriikide ametiasutuste sisemist korraldust ega hõlma väliseid sidusrühmi.

- **Liikmesriigid**

Oma 14. aprilli 2016. aasta avalduses rõhutasid viis liikmesriiki, kui oluline on tõhusalt ja viivitamata rakendada ülemaailmne standard, mida rakendatakse direktiiviga, ja tõid välja sellega seotud rahapesuvastase võitluse probleemid. Kõnealuse avaldusega on praeguseks liitunud ka kõik teised liikmesriigid.

- **Mõjuhinnang**

Neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatuste mõjuhinnangus sisaldub põhjalik analüüs jaos „5.4 Teatavatel ametiasutustel ei ole teavet“ ja õiguskontrollikomiteele esitatud eelistatud poliitikavalik on „Maksuhaldurite juurdepääsu käsitlev selgitus“.

Nagu eespool selgitatud, et kuigi neljanda rahapesuvastase direktiivi muudatused on olulised, võttes arvesse, et maksuhaldurite töö on võtmetähtsusega selliste muude võimalike kuritegude tuvastamisel nagu korruptsioon, rahapesu ja terrorismi rahastamine ning nendest teatamisel, tuleks liidu ja siseriiklike õigusaktide kohaselt maksuhaldurite juurdepääsu teabele enda tarbeks ning eelkõige maksustamisalase halduskoostöö direktiivi nõuetekohaseks rakendamiseks reguleerida seda maksudirektiiviga.

- **Põhiõigused**

Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et liit tunnustab põhiõiguste hartas sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid.

Laiema juurdepääsu mõju tegelikke tulusaajaid käsitlevale teabele ja kliendi suhtes rakendatavatele hoolsusmeetmetele on analüüsitud põhiõiguste harta artikli 7 (õigus era- ja perekonnaelu puutumatusele) ja artikli 8 (õigus isikuandmete kaitsele) järgimise tagamise vaatenurgast. Võttes arvesse, et uute meetmetega käsitletakse isikuandmeid, on juurdepääsu võimaldamine ainus viis, millega maksuhaldurid saavad kontrollida mitte üksnes neile teatatud andmeid, vaid ka seda, et maksustatav isik on tõepoolest tegelik tulusaaja, ning millega neile antakse neile strateegilised vahendid maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidmise vastu võitlemiseks.

Lisaks kohaldatakse maksuhaldurite suhtes juba ametisaladuse hoidmise nõuet. Töökohustuste täitmisel saadud teave langeks kõnealuse ametisaladuse hoidmise nõude kohaldamisalasse ja selle suhtes tuleks kohaldada vajalikke kaitsemeetmeid. Maksustamisalase halduskoostöö direktiivi artiklis 25 osutatakse kehtivatele andmekaitsenormidele seoses maksuhaldurite vahelise halduskoostöö ning kohustatud isikute poolt või kohustatud isikutelt kogutud teabe kogumise ja kasutamisega.

Seega, kuigi kavandatud meetmetega võidakse tõenäoliselt rikkuda põhiõigust eraelu puutumatusele, sealhulgas side konfidentsiaalsusele ning eraelu ja isikuandmete kaitsele, on need vajalikud ja proportsionaalsed, et tagada maksusüsteemide nõuetekohane toimimine ja kõikide osaliste kohustuste asjakohase täitmise kontroll.

4. MÕJU EELARVELE

Mõju ELi eelarvele puudub.

2016/0209 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses maksuhaldurite juurdepääsuga rahapesuvastasele teabele

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 113 ja 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[9],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[10],

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu direktiivi 2011/16/EL[11], mida on muudetud direktiiviga 2014/107/EL[12], kohaldatakse 2016. aasta 1. jaanuarist 27 liikmesriigi suhtes ja 2017. aasta 1. jaanuarist Austria suhtes. Kõnealuse direktiiviga rakendatakse finantskontode maksualase teabe automaatse vahetuse ülemaailmset standardit (edaspidi „ülemaailmne standard“) ELis. Sellega tagatakse, et teave finantskontode omanike kohta edastatakse liikmesriigile, mille resident kontoomanik on.

(2) Lisaks on direktiivis 2011/16/EL sätestatud, et kui kontoomanik on vahendusüksus, vaatavad finantsasutused kõnealuse üksuse läbi, teevad kindlaks tegelikud tulusaajad ja teatavad neist. Kõnealune oluline element direktiivi kohaldamisel põhineb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849[13] kohaselt saadud rahapesuvastasel teabel, millega määrata kindlaks tegelikud tulusaajad.

(3) Et tõhusalt kontrollida, kuidas finantsasutused direktiivis 2011/16/EL sätestatud hoolsusmeetmete menetlusi kohaldavad, vajavad maksuhaldurid juurdepääsu rahapesuvastasele teabele. Kõnealuse juurdepääsu puudumisel ei oleks nimetatud halduritel võimalik teostada järelevalvet, kinnitada ja auditeerida, et finantsasutused

---

9 ELT C , , lk .

10 ELT C , , lk .

11 Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

12 Nõukogu 9. detsembri 2014. aasta direktiiv 2014/107/EL, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 359, 16.12.2014, lk 1).

13 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

kohaldavad direktiivi 2011/16/EL asjakohaselt ning teevad nõuetekohaselt kindlaks vahendusüksuste tegelikud tulusaajad ja teatavad neist.

(4) Seepärast on vajalik tagada maksuhaldurite juurdepääs rahapesuvastasele teabele, menetlustele, dokumentidele ja mehhanismidele, et nad saaksid täita oma ülesannet ja jälgida direktiivi 2011/16/EL nõuetekohast kohaldamist.

(5) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Kuigi käesoleva direktiiviga nõutakse, et maksuhaldurite juurdepääs isikuandmetele oleks õigusaktiga ette nähtud, ei eelda see tingimata õigusakti vastuvõtmist parlamendis, arvestades, et kõnealune kaalutlus ei piira asjaomase liikmesriigi põhiseaduslikku korda. Selline õigusakt peaks vastavalt Euroopa Liidu Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikale olema siiski selge ja täpne ning selle kohaldamine peaks olema arusaadav ja eeldatav isikute jaoks, kelle suhtes seda kohaldatakse.

(6) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tõhus liikmesriikidevaheline halduskoostöö ja selle tulemuslik järelevalve siseturu nõuetekohase toimimisega kooskõlas olevatel tingimustel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda nõutava ühetaolisuse ja tõhususe tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(7) Finantsasutuste poolt direktiivi 2011/16/EL kohaselt klientide suhtes rakendatavad hoolsusmeetmed on juba toimimas ja esimesed teabevahetustoimingud peavad olema lõpule viidud 2017. aasta septembriks. Selleks et vältida kohaldamise tõhusa järelevalve edasi lükkumist, tuleks käesolev muutev direktiiv jõustada ja üle võtta 1. jaanuariks 2017.

(8) Seepärast tuleks direktiivi 2011/16/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2011/16/EL artiklisse 22 lisatakse lõige 1a:

„1a) Selleks et rakendada ja jõustada liikmesriikide õigusaktid, millega jõustatakse käesolev direktiiv, ning selleks, et tagada direktiiviga loodava halduskoostöö toimimine, annavad liikmesriigid maksuhalduritele õigusaktidega juurdepääsu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/849/EL* artiklites 13, 30, 31, 32a ja 40 osutatud mehhanismidele, menetlustele, dokumentidele ja teabele.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2016. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

   Nad kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2017.

   Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourgis,

Nõukogu nimel
eesistuja